

JEMNÉ POLOHY

1. Je plaše k ránu, rádio podbízí,
v jemných polohách se mi klade k nohám,
dělá, že spí, zrcadlo prohlíží,
ano či ne, je to tu neútné.

2. Gramofon dohrál, deska se netočí,
asi ví svý, trhám si obočí,
přijde mě pohladit, ano či ne,
v tom světle z ulice je to tak tajemné.

R: Zestárla jsem o den, ani Ty si neomlád',
před posledním schodem za ruku's mě začal brát,
všechno nám to krásně klape, sedneme si na kanape
a na kočku a na myš začneme si spolu hrát.

3. Potichu dodýchám, v tichu se vytratím,
z Olympu dolů, jenom tři poschodí,
probírám básně, žádná se nehodí,
tak se měj krásně, adresu vyhodím.

4. Opilé město dospává včerejší flám,
to teda bylo gesto, věřím spíš náhodám,
jé, to to studí, někdo strh' jízdní řád,
bohatí, chudí, budou tu naporád.

R:.....

H + T: František Stralczynský